

neka čuje, šta Duh govori crkvama.”

Serbian

The Philadelphian Church Age

CAB-08

propovedi od
William Marrion Branham-a

“...u danima glasa...” Otk. 10:7

Filadelfijsko Crkveno Doba

Otkrivanje Sedam Crkvenih Doba

Osma Glava

Uvod

Ova knjiga se bavi bitnim doktrinama (kao što su Božanstvo, Vodeno Krštenje, itd.) koje se nalaze u Otkrivenju, od prve do treće glave, i njena glavna tema je detaljno proučavanje Sedam Crkvenih Doba. Ovo je neophodno za studiranje i za dalje razumevanje ostatka Otkrivenja, jer iz Doba dolaze Pečati, a iz Pečata dolaze Trube, a iz Truba dolaze Čaše. Poput prvog bljeska Rimske sveće, Crkvena Doba nastupaju sa moćnim početnim prosvetljenjem, bez kojeg ne bi moglo biti budućeg svetla. Ali kada je jednom fenomenalno otkrivenje Crkvenih Doba predano Božanskim otkrivenjem, svetlo za svetlom sledi, sve dok se celo Otkrivenje široko ne otvara pred našim začuđenim očima; i mi, izgrađeni i pročišćeni kroz tog Duha, načinjeni smo spremnim za Njegovo veličanstveno pojavljivanje, našeg Gospoda i Spasitelja, Jedinog Istinitog Boga, Isusa Hrista.

Ovo ostvarenje je izloženo u prvom licu kao poruka iz moga srca srcima ljudi.

Posebne teškoće su nastale prilikom pismenog izražavanja svih imena i titula, imenica i zamenica, itd., koje se odnose na Božanstvo, i takođe reči kao što su Biblija, Pismo, i Reč, pošto mi držimo to jedino ispravnim kada se govori o veličanstvu i Ličnosti Boga i Njegove Svete Reči.

Ja se molim da blagoslovi Božiji budu nad svakim čitaocem; i neka prosvetljenje kroz Duha Božijeg donese svakome njegov deo.

William Marrion Branham

je Ime Boga? Pa, On je bio Bog s nama, ili Emanuel, ali to nije bilo Njemu dato Ime. "Nazvaćeš Ga Isus." Isus je rekao, "Ja dolazim u Ime Moga Oca a vi Me ne primate." Radi toga je Ime ISUS, Ime Boga, jer to je Ime u kojem je On došao. On je GOSPOD ISUS HRIST. A koje ime uzima žena kada se udaje? Ona uzima njegovo ime. A to će biti Njegovo Ime koje će se dati nevesti kad je On uzme k Sebi.

Otk. 21:1-4. "I video sam novo nebo i novu zemlju, jer su prvo nebo i prva zemlja prošli i više nema mora. I video sam sveti grad Jerusalem kako silazi s neba od Boga, pripremljen kao Nevesta ukrašena svome mužu. I čuo sam veliki jaki glas iz neba gde govori: Evo, Božiji šator među ljudima, i On će prebivati s njima i oni će biti Njegov narod, a Sam Bog biće s njima njihov Bog. I Bog će otrti svaku suzu iz njihovih očiju, i smrti više neće biti, ni žalosti, ni vike, ni boli; jer je prvo prošlo." Kako divno. Sva Božija divna obećanja su se ispunila. To će sve biti završeno. Promena će biti kompletna. Jagnje i Njegova nevesta će biti zauvek postavljeni u Božijem savršenstvu. Ko to može opisati? Ko je sposoban to učini? Niko. Razmislite o tome? Sanjajte o tome? Čitajte ono što Reč kaže o tome? Iako bi sve to činili, mi ipak možemo znati samo jedan završni deo toga dok to ne postane realnost u prvom uskrsnuću.

"I napisaću na njemu *Moje NOVO Ime*." Moje Novo Ime. Kada SVE postane novo, onda će oni na Sebe uzeti novo Ime a to Ime će biti i Ime neveste takođe. Koje je to Ime, niko se ne usuđuje pretpostaviti. To bi trebalo biti dano otkrivenjem Duha toliko odlučno da se niko ne bi smeo ni usuditi poreći ga. Ali bez sumnje, On će ostaviti to otkrivenje za dan kada On želi otkriti to Ime. Dosta nam je znati da će to biti divnije nego što mi možemo i zamisliti.

KONAČNO UPOZORENJE DOBU

Otkrivenje 3:13, "*Ko ima uho, neka čuje šta Duh govori crkvama*." Svako doba se završava sa ovim istim upozorenjem. To je konstantan zahtev da crkve slušaju glas Gospodnji. U ovom dobu zahtev je čak izraženiji nego u ranijim dobima, jer u ovom dobu dolazak Gospodnji se zaista približio. Možda će se javiti pitanje, "Ako postoji drugo doba posle ovog čemu žurba? Odgovor je sadržan u ovome. Poslednje doba će biti jako kratko – dela će se brzo događati. I ne samo da je to tako, već se pojedinci moraju setiti da u Božijim očima vreme tako brzo leti; da je hiljadu godina kao jedan dan. I ako On dolazi za nekoliko sati, kao što On gleda na vreme, tada nas sigurno mora upozoriti o svoj hitnosti, a Njegov glas mora stalno zvučati u našim srcima da budemo spremni za taj dolazak. O, u svetu ima toliko mnogo glasova – toliko mnogo problema i potreba koje uzvikuju za pažnju; ali ni jedan glas nikada neće biti toliko važan i toliko vredan pažnje kao glas Duha. Zato, "Ko ima uho

sazdani. Sve je prošlo kroz VRATA (Isusa), i deo je tog tela ili hrama. Dakle, kada Bog postavlja čoveka u hram kao stub i čini ga delom temelja grupe, šta On radi? On mu daje otkrivenje Reči i deo Sebe, jer to je tačno ono što su apostoli i proroci imali. Matej 16:17. Tako je on u toj Reči. Tamo On stoji. Niko ga ne može izbaciti napolje.

A sada razmislimo o reči “pobediti.” Jovan je postavio pitanje, “Ko je taj ko je pobednik?” a odgovor sledi odmah, “Ko drugi nego onaj ko veruje da Isus jeste Hrist.” On ne kaže da je pobednik onaj koji veruje u ‘IZVESNOG’ Isusa i u ‘IZVESNOG,’ Hrista, već veruje da Isus JESTE TAJ HRIST – JEDNA OSOBA - ne dve. On je taj koji je kršten u Ime Gospoda Isusa Hrista.

Bog ovde govori o nevesti. Želite li videti još neki njen prikaz? To je u otkrivenju 7:4-17, “I čuo sam broj zapečaćenih: sto i četrdeset i četiri hiljade zapečaćenih, od svakoga plemena sinova Izraelovih. Od kolena Judina dvanaest hiljada pečatom zapečaćenih; od kolena Ruvimova dvanaest hiljada; od kolena Gadova dvanaest hiljada; od kolena Asirova dvanaest hiljada; od kolena Neftalimova dvanaest hiljada; od kolena Manasijina dvanaest hiljada; od kolena Simeonova dvanaest hiljada; od kolena Levijeva dvanaest hiljada; od kolena Isaharova dvanaest hiljada; od kolena Zavulonova dvanaest hiljada; od kolena Josifova dvanaest hiljada; i od kolena Venjaminova dvanaest hiljada pečatom zabeleženih. Zatim pogledah, i gle, mnoštvo veliko, koje ne mogaše niko izbrojati, od svakog roda i plemena, naroda i jezika, stajaše pred prestolom i pred Jagnjetom, obučeni u bele haljine i držeći palme u rukama. I povika silnim glasom, govoreći: Spasenje Bogu našem, Koji sedi na prestolu i Jagnjetu! I svi anđeli stadoše oko prestola i starešina, i padoše na lice pred prestolom i pokloniše se Bogu, govoreći: Amen! Blagoslov i slava i mudrost i zahvalnost i čast i moć i sila našem Bogu od večnosti do večnosti! Amen. I jedan od starešina odgovori, govoreći mi: Ovi, što su obučeni u bele haljine, ko su i odakle su došli? I rekao sam mu: Ti znaš gospodine. I reče mi: Ovo su oni koji su došli iz velike nevolje i oprali svoje haljine u krvi Jagnjeta. Zato su pred prestolom Božijim i služe Mu dan i noć u Njegovom hramu; i Onaj što sedi na prestolu, razapeće Svoj šator nad njima. Neće više ogladneti, niti će više ožedneti, niti će sunce pasti na njih, niti ikakva vrućina; jer Jagnje, koje je nasred prestola, pasće ih i voditi na izvore Vode Života i Bog će otrti svaku suzu sa njihovih očiju.” Isus je došao. On je zapečatio njih 144.000 ili po 12.000 iz svakog plemena. Ali ima i druga grupa onih koji ne pripadaju ovima u 144.000, a vidimo ih u stihovima od 9:18. Ko su ovi? Oni su Nevesta uzeta iz Pagana. Oni su pred Njegovim prestolom i danju i noću. Oni mu služe u hramu. Oni su posebnom brigom Gospodnjom. Ovi su Njegova nevesta.

Nevesta ide tamo gde i Mladoženja. On nju nikada neće ostaviti. Ona nikada neće napustiti njegov bok. I ona će deliti presto s Njim. Ona će biti okrunjena Njegovom slavom i čašću.

“Na njemu ću napisati Ime Svoga Boga, i ime grada Svoga Boga.” I koje

Filadelfijsko Crkveno Doba

Otkrivenje 3:7-13

“Anđelu crkve u Filadelfiji napiši: Ovo govori Sveti, Istiniti, Onaj Koji ima ključ Davidov, Koji kad otvori niko neće zatvoriti; i kad On zatvori, niko neće otvoriti;

Poznajem tvoja dela: Gle, dao sam otvorena vrata pred tobom, koja niko ne može zatvoriti; jer imaš malo sile i održao si Moju Reč i nisi se odrekao Moga Imena.

Gle, dajem one iz Sotonine sinagoge, koji govore da su Jevreji a nisu, nego lažu; evo Ja ću ih prisiliti da dođu i bace se ničice pred tvoje noge, i poznaju da sam te Ja ljubio.

Jer si održao Reč Moje strpljivosti, i Ja ću tebe sačuvati od časa iskušenja koji će doći na čitavu zemlju da iskuša one koji žive na zemlji.

Dolazim skoro, čvrsto drži ono što imaš da niko ne ugrabi tvoju krunu! Ko pobedi, toga ću učiniti stubom u hramu Svoga Boga i više nikada neće izaći; i Ja ću napisati na njega Ime Moga Boga i ime Grada Moga Boga, Novog Jerusalima koji silazi sa neba od Moga Boga i Svoje novo Ime.

Ko ima uho da čuje, neka čuje, šta govori Duh crkvama!”

FILADEFIJA

Filadelfija je oko stopešest kilometara jugoistočno od Sarda. Bio je drugi po veličini grad u Lidiji. On je bio sagrađen na nekoliko brda u poznatoj vinogradarskoj oblasti. Njegovi novčići su imali na sebi glavu Bakhoa (starogrčki Bakchos i starorimski Bakus - bog vina i veselja), a imali su i figuru Bakhoe (Bakhove sveštenice). Među stanovništvo grada bili su uključeni i Jevreji, Hrišćani Jevrejskog porekla, i obraćenici iz paganstva. Grad je bio pogađan čestim zemljotresima, ali ipak je istrajao duže od bilo kojeg među sedam navedenih gradova ovde u Otkrivenju. U stvari grad još postoji pod Turskim imenom Alahsejir, ili Božiji Grad.

Kovani novčići nam sugerišu da je Božanstvo ovog grada bio Bakus. Dakle, Bakus je isto što i Ninus ili Nimrod. On je jedan koji je ‘oplakivan’ iako većina od nas misli o njemu na način zabava i pijančenja.

Kakvo rasvetljenje daje to našem umu. Tu je novčić sa bogom na jednoj strani i sa sveštenicom ili proročicom na drugoj. Dakle, bacite novčić. Da li ima veze na koju stranu on pada? Ne, zaista to je još uvek isti novčić. To je Rimska religija o Isusu i Mariji.

Ali mi ne mislimo samo na Rim. Ne, jer ne postoji samo tamo velika bludnica. Sigurno ne; jer ona, je svojim bludom postala majka. Njene kćeri su sada novčići od iste kovine. Tamo na jednoj strani novca su stavili slavljenje

Isusa a na drugoj strani imaju svoju sveštenicu ili proročicu takođe, i ona piše svoje veroispovesti, dogme, i prodaje ih ljudima za spasenje insistirajući da ona i samo ona ima istinsko svetlo.

Kako je to potvrdna činjenica što je ovo doba karakterisano novčićem. Jer majka i kćeri kupuju svoj put za nebo. Novac, a ne krv, su njihova otkupljujuća cena. Novac, a ne Duh, je sila koja ih pokreće napred. Bog ovoga sveta (mamon) je zaslepio njihove oči.

Ali njihovo delovanje će se uskoro završiti u smrti, jer ovo je doba u kojem Duh viče, “Dolazim uskoro.” Zaista, dođi brzo, Gospode Isuse!

DOBA

Filadelfijsko Crkveno Doba je trajalo od 1750.-te pa do 1906.-te godine. Ovo doba, dužno značenju imena grada, je bilo nazvano Doba Bratske Ljubavi, kao što Filadelfija i znači, “bratska ljubav.”

GLASNIK

Bez sumnje, glasnik ovom dobu je bio Džon Vesli. Džon Vesli je bio rođen u Epwurtu 17.-og juna 1703. godine i bio je jedno od devetnaestoro dece rođenih Samuelu i Suzani Vesli. Njegov otac je bio kapelan u Engleskoj Crkvi; ali više je nego očigledno da je um Džona bio religiozno pokrenut na primernom životu njegove majke više nego na očevoj teologiji. Džon je bio briljantan učenjak. A dok je bio u Oksfordu on i (brat) Čarls, postali su deo grupe koja je vežbala duhovno na bazi eksperimentalnog življenja istine, rađe nego pravljenja doktrine njihovog standarda. Oni su sastavili duhovni vodič za rad, kao što su na primer deljenje milostinje siromasima, posećivanje bolesnih i onih u tamnicama. Zbog toga, oni su bili nazvani Metodisti, a zvali su ih i drugim podrugljivim nazivima. A Džon je bio prilično prožet svojom vizijom za potrebe religije svetlu, tako da je čak otišao u Ameriku (Džordžiju) kao misionar među Indijance. Na svom putu tamo otkrio je da su mnogi putnici na brodu bili Moravljani. On je duboko bio impresioniran njihovom krotkošću, mirnoćom, i hrabrošću u svim okolnostima. Njegov rad u Džordžiji je i pored svega izneverio. U Englesku se vratio plačući i govoreći, “Otišao sam u Ameriku da obratim Indijance, ali jao! Ko će obratiti mene?”

Na povratku u London on je ponovo sreo Moravljane. A, Petar Biler je bio taj koji mu je pokazao put spasenja. On je bio istinski nanoroden na veliku poraženost i očiglednu srdžbu svoga brata Čarlsa, koji nije mogao razumeti kako bi duhovan čovek kao što je bio Džon mogao reći da ranije nije bio ispravan sa Bogom. Međutim, ne dugo zatim, desilo se da je i Čarls takođe bio spašen milošću.

Vesli je onda počeo propovedati Evandjelje na propovedaonicama u

vrednosne papire i menice. U određenom vremenu, bludnica će uništiti današnji novčani sistem, prikupljajući sve vrednosne papire, a potenciraće zlato. Sistemi bez zlata će pasti. Jevreji će biti uhvaćeni u zamku i prihvatiti savez, i tako će crkva bludnica zavladati celim svetom.

OBEĆANJE DATO NJEGOVIMA

Otkrivenje 3:11-12,

“Dolazim skoro, čvrsto drži ono što imaš da niko ne uzme tvoju krunu! Ko pobedi, toga ću učiniti stubom u hramu Svog Boga i više nikad neće izaći; i Ja ću napisati na njega Ime Mog Boga i ime grada Mog Boga, Novog Jerusalima koji silazi s neba od Mog Boga i Svoje novo Ime.”

Nama nije potreban komentar na misao da On dolazi brzo. Mi znamo da On dolazi, zato što smo na kraju zadnjih dana, zar ne? Ali On nastavlja i kaže, “Drži čvrsto ono što imaš, da ti niko ne uzme krunu.”

Isus će doći usred vremena velikih nevolja. A sa Njegovim dolaskom biće i uskrsnuće. Mnogi će doći iz praha zemaljskog i ustati sa onima koji živi očekuju Njegov povratak. I ovima će biti dane krune. Zašto? Zato što su oni Sinovi Božiji. Oni su kraljevi sa Njim. Oni će vladati sa Njim. To je ono što kruna označava – vladavinu i upravljanje sa Velikim Kraljem, Lično. To je obećanje svima onima koji pate sa Njim ovde na zemlji – svima onima koji su strpljivo istrajali znajući da će ih Bog, Pravedni Sudija nagraditi. Oni koji su sve dali za Njega i predali sve Njemu sedeće na Njegovom prestolu i imati udeo u Njegovom veličanstvenom kraljevstvu.

O, mi imamo reč za sve nas u ovom vremenu. To je držimo se čvrsto – i istrajmo. Ne predajmo se. Obucimo ceo Božiji oklop – upotrebimo svako oružje, koje nam je On dao – koristimo svaki dar koji nam stoji na raspolaganju i gledajmo napred sa radošću zato jer ćemo mi biti krunisani od Njega, Koji je Kralj Kraljeva i Gospodar Gospodara.

Dakle, On ne daje samo krunu već kaže da će ovi u nevesti biti načinjeni stubovima u hramu Božijem. Ali šta je hram Božiji? Isus je za Svoje telo rekao da je Hram. To je i bilo. Ono je bilo hram Božiji. A sada, kada smo mi Njegovo telo, istinita crkva je hram Božiji sa Svetim Duhom, koji je u nama. Dakle, On će učiniti onoga koji je pobedio stubom u hramu. Ali šta je stub? Stub je u stvari deo temelja, jer on drži gornji deo građevine. Slava Bogu, to stavlja pobednika pravo unutra sa apostolima i prorocima, kao što je rečeno u Efežanima 2:19-22, “Prema tome, niste više tuđinci i gosti, nego ste sugrađani svetih i ukućani Božiji, nazidani na pravom temelju, na apostolima i prorocima a ugaoni kamen sam Isus Hrist; u Njemu sva zgrada čvrsto povezana raste u sveti hram u Gospodu. U Kome ste i vi zajedno sazidani za stan Božiji u Duhu.” Da taj 22.-gi stih kaže da smo mi u Njemu zajedno

Bog pomogne da naučimo ovu lekciju isto kao što znamo da su ljudi iz ovog šestog doba sebe naučili strpljenju. Mi čitamo u istoriji o životima ovih velikih Hrišćana; kakav kontrast mi vidimo između naših života i njihovih; oni su bili tako strpljivi i tihi, a mi smo danas svi savladani nestrpljenjem i žurbom. Zatim on nastavlja i kaže im, “Budući da si sačuvao moju Reč i živeo prema njoj i kroz nju naučio se strpljenju, Ja ću tebe sačuvati od časa kušnje, koji će doći na ceo svet, da iskuša one koji žive na licu zemlje.” Ovde mi upravo vidimo preklapanje dva doba; jer ovo obećanje treba da dođe sa svršetkom Paganskog perioda koji kulminira velikim patnjama.

“Ja ću tebe sačuvati od časa iskušenja koji će doći na čitavu zemlju da iskuša one koji žive na zemlji.” Ovaj stih nije objava da će istinita crkva ići u i kroz nevolje. Da je ovaj stih to značio, onda bi on to i rekao. Ali tu se kaže, “Ja ću te sačuvati od časa iskušenja.” Ovo iskušenje je tačno kao ono iskušenje u Edenu. To će biti veoma privlačna pravila ali direktno suprotstavljena Božijim zapovestima u Reči, ali s tačke ljudskog gledišta to će izgledati jako ispravno, i toliko prosvetljujuće i kao da je život u tome, samo da bi zavelo svet. Jedino sami izabrani neće biti zavedeni. Iskušenje će doći na sledeći način. Ekumenski pokret koji je započeo na onom što izgleda kao divan i blagoslovljen princip (kao da se ispunjava Hristova molitva da ćemo svi biti jedno), postaje tako politički jak da vrši pritisak na vlade da se svi tome pridruže direktno ili kroz odanost principima donetim kroz zakone tako da ljudi neće biti prepoznati kao stvarne crkve, osim pod direktnom ili indirektnom vlašću ovog pokreta. Male grupe će izgubiti povlastice, privilegije, i ostalo, dok ne izgube svu svojinu i duhovna prava nad ljudima. Na primer, upravo sada, izuzev ako lokalno službeno udruženje to ne odobri, u mnogo gradova, ne možete iznajmiti zgradu za versku službu. Postati vojni sveštenik u vojnim službama, bolnicama ili tome slično, sada je skoro obavezno biti prepoznat kao pristaša troičarsko ekumenske grupe. Kako ovi pritisci narastaju, i još će rasti, to će biti sve teže pružiti otpor, jer pružanjem otpora će se izgubiti privilegija, a mnogi će biti pod kušnjom da nastave sa time, jer će osećati da je bolje služiti Bogu javno unutar ove organizacije, nego uopšte javno ne služiti Bogu. Ali oni greše. Verovati đavolskoj laži znači služiti Sotoni, pa iako bi vi želeli da ga zovete Jehovom. Ali izabrani neće biti prevareni. Šta više, izabrani neće biti samo sačuvani, ali pošto ovaj pokret postane “LIK PODIGNUT ZVERI,” sveti će biti u uznesenju. A ovaj mali fini i dopadljiv pokret koji je započeo u zajedništvu u Efezu, postaće Sotonino čudovište koje će uprljati i prevariti ceo svet. Jer crkveni sistemi Rimokatolika i Protestanata u svom ujedinjenju će kontrolisati svo bogatstvo zemaljskog sistema, i prisiliće ceo svet u religioznu zamku, ili će ih pobiti ne dozvoljavajući im mogućnost da kupuju i prodaju kako bi mogli živeti. Ovo će biti jednostavno ostvareno, jer će se sve bludničine kćerke vratiti k njoj. U međuvremenu, Rim je pridobio skoro sve zalihe zlata. Jevreji imaju skoro sve

Londonu na kojima je ranije imao pristup; ali uskoro su ga izbacili napolje. U tom vremenu se dogodilo da ga je njegov stari prijatelj, Džordž Vajtheld, postavio na dobro mesto pozvavši ga da mu dođe pomoći propovedati na poljima gde su hiljade njih slušale Reč. Vesli je na početku bio u sumnji da bi on trebao propovedati na otvorenom području umesto u zgradi, ali kada je video mnoštva i Evandeosko delovanje u sili Duha on se predao svim srcem takvom načinu propovedanja. Posao je uskoro imao takve razmere da je počeo slati brojne laike da propovedaju Reč. Ovo je izgledalo kao usporedba Pentakosta gde je Duh podigao ljude sa silom da propovedaju i uče Reč skoro preko noći.

No postojala je jaka opozicija njegovom radu, ali Bog je bio sa njim. Delovanje Duha je bilo moćno prikazano, a često bi takav duh osude obuzeo ljude, da bi im oduzeo snagu i oni bi padali na zemlju plačući i duboko ožalošćeni zbog svojih greha.

Vesli je bio izvanredno čvrst čovek. I on kaže za sebe da se ne može setiti da je osetio Duhovan pad na petnaest minuta od kako je bio rođen. On nije spavao više od šest sati dnevno; ustajao je na vreme da počne sa propovedanjem u pet, praktično svaki dan svoje službe; propovedao je i po četiri puta dnevno, tako da je godišnje imao oko 800 propovedi u proseku.

On je putovao mnoge hiljade kilometara, a tako su radili i njegovi kružni jahači koji su nosili Evanđelje u okolinu i nadaleko. U stvari, Vesli je putovao na konju i do 8000 kilometara godišnje.

On je bio vernik u Božiju silu, a za bolesnike se molio sa velikom verom i divnim rezultatima.

Mnogi su na njegovim skupovima videli manifestacije Duhovnih darova.

Vesli nije bio naklonjen organizaciji. Njegovi pomoćnici su imali “Ujedinjeno Društvo”, koji su bili “udruženi tražeći silu Božiju, ujedinjeni svrhom zajedničke molitve, da bi primili Reč ohrabrenja, i da paze jedni na druge u ljubavi, te da bi mogli pomoći jedan drugome do postizanja spasenja.” Stanje ovih koji su se pridruživali je “bilo pobeći od srdžbe i doći do spasenja od svojih greha.” Kako je vreme odmicalo oni su izradili konkretan skup pravila koja su im bila potrebna za upotrebu u samodisciplini za dobro njihovih duša. Vesli je uvideo da bi nakon njegove smrti pokret mogao postati organizovan, te da bi ih Duh Božiji napustio, a tako bi ostala samo mrtva forma. Jednom prilikom je izneo primedbu rekavši da se ne plaši da će ime Metodista nestati sa zemlje, ali da bi Duh mogao odleteti od njih.

Za vreme svog života, on je mogao steći veliko bogatstvo, ali nije. Njegova omiljena rečenica po predmetu novca je bila, “Uzmi sve što možeš, uštedi koliko god možeš, i daj sve što možeš.” Kako bi to bilo čudno Vesliju da se vrati nazad i da vidi denominaciju, koja danas nosi ime Metodisti. Oni su bogati – veoma bogati. Ali život i sila Džona Veslija nedostaje.

Takođe treba napomenuti da Vesli nikada nije želeo graditi svoje delo na denominacijskim ili sektaškim osnovama. Iako je bio po verovanju Armenijanac, on nije želeo odvojiti sebe od braće na tlu doktrine. On je bio dobar kandidat verovanja Jakovljeve (poslanice): On je bazirao svoj večni život na veri i delima, ili praktičan život ispred prihvatanja veroispovesti i doktrinarnih stavova.

Džon Vesli je umro u dobu od 88 godina starosti, služeći Bogu onako kako bi se samo nekoliko ljudi moglo usuditi čak pomisliti.

POZDRAV

Otkrivenje 3:7,

“Anđelu crkve u Filadelfiji piši: Ovo govori Sveti, Istiniti, Onaj Koji ima ključ Davidov, Koji kad otvori niko neće zatvoriti, i kad On zatvori, niko neće otvoriti.”

O kako su divne ove reči. Kako je samo veličanstven čak i njihov zvuk. Kako je uzbudljivo pomisliti da su svi ovi atributi mogli biti primenjeni na jednu osobu. Ko bi se ikad mogao usuditi reći takve stvari osim Isusa Hrista, Gospoda Slave? Ja verujem da je ključ tumačenja tačno onoga što svaki od ovih predivno opisnih izraza znači, nađen u devetom stihu, “Gle, dajem one iz Sotonine sinagoge, koji govore da su Jevreji a nisu, nego lažu; evo, prisiliću ih da dođu i bace se ničice pred tvoje noge i poznaju da sam te Ja ljubio.” Kažem da je ovaj stih ključ zato što se bavi sa Jevrejima, koji su uvek sebe nazivali decom Božijom isključujući bilo koga drugog. Oni su razapeli i ubili Gospoda Isusa Hrista. Njihovo užasno delo je nosilo njihovu vlastitu krv vekovima na njihovim glavama. Sve zbog toga što su odbacili Isusa kao Mesiju, što je On zaista i bio. Za njih On nije bio Onaj Kojeg su čekali, ili Sin Davidov; već je On za njih bio Belzebub, ili neki nepravednik koji je podesan samo za uništenje. Ali nije tako. On je zaista bio Emanuel, Bog objavljen u telu. On je zaista Mesija. Sigurno, On je bio tačno ono za čega se On i *sada* predstavlja. Ovde je On, TAJ ISTI ISUS - Isus Hrist isti juče, danas i zauvek. I taj Sveti između svećnjaka je taj isti Isus Koji je hodao obalama Galileje, Koji je lečio bolesne, Koji je dizao mrtve i za kojega je potpuno dokazano da je bio razapet i ubijen. Ali On je uskrsnuo, i sedi s desne strane Veličanstva na visini. Jevreji Njega nisu nazivali svetim onda. A ni sada Ga ne nazivaju svetim. Ali On je SVETAC. Psalm 16:10, “Jer mi nećeš ostaviti dušu u paklu; a niti će Tvoj SVETAC (pravednik) videti truleži.”

Oni su prodali svoju pravednost po Zakonu i bedno izneverili, jer po zakonu nijedno telo ne može biti opravdano. Po zakonu ni jedan čovek ne može biti načinjen svetim. Svetost je od Gospoda. I. Korinćanima 1:30, “Iz Kojega ste i vi u Hristu Isusu, koji je postao za nas mudrost od Boga, i *pravda*, i svetost i otkupljenje.” II. Korinćanima 5:21, “Da mi postanemo Božija

Isus je rekao da nećete biti zavedeni.

Zaista, ovaj narod govori da su Hrišćani iako oni to nisu.

“Evo, prisiliću ih da dođu i bace se ničice pred tvoje noge, i poznaju da sam te Ja ljubio.” U I Korinćanima 6:2, “Zar ne znate da će sveti suditi svetu?” Ne samo da će tamo biti dvanaest apostola na dvanaest prestola sudeći dvanaest plemena Izraela već će i sveti, takođe suditi svetu. To je mesto gde će oni koji tvrde da pripadaju Bogu, i tvrde da ih Bog voli otkriti tačno ko je dete Božije i ko je ljubljen od Sina. Da, taj dan dolazi kada će to biti objavljeno. Ovi koji danas upravljaju svetom, i koji će za vreme poslednjeg doba izgraditi lik zveri pomoću kojeg će ustvari vladati svetom, jednog dana će biti poniženi kada Isus dode sa Svojim svetima da sudi svetu po pravdi. To je tačno ono što smo videli u Mat. 25 kada će “Svi” koji su propustili prvo uskrsnuće stajati pred Sudijom i Njegovom nevestom.

POHVALE I OBEĆANJE

Otkrivenje 3:10,

“Jer si održao Reč Moje strpljivosti, i Ja ću tebe sačuvati od časa iskušenja koje će doći na čitavu zemlju da iskuša one koji žive na zemlji.”

Šta On misli pod tim “reč Njegove strpljivosti?” U Jevrejima 6:13-15. “Zaista, dok je Bog Abrahamu davao obećanje, budući da se nije mogao zakleti nikim većim, zakle se Sam Sobom i reče: Zaista ću te blagosloviti, i umnožiti obilato. I tako strpljivo čekajući, Abraham je dobio obećanje.” Vidite, Duh govori o Reči Božijoj koja nam je data. Čekati na ispunjenje te Reči zahteva strpljivost isto kao što je to bio slučaj s Abrahamom. On je istrajao kao da je gledao Njega Koji je nevidljiv. On je bio strpljiv, a onda se Reč konačno ispunila. Ovo je način na koji Bog uči Svoje ljude strpljenju. Zašto, ako bi On ispunio Svoju Reč u fizičkoj objavi u istom trenu kada ste se molili, ne biste se nikada naučili strpljenju, već bi imali još manje strpljivosti u životu. Dopustite mi da vam ovu istinu još jasnije izložim. Jevreji 11:7, “Verom je Abraham, kada je bio oproban, prineo Isaka, i taj koji je jednorodenca prinosio bio je onaj koji je primio obećanje (Reč Božiju).” Tu je to: Abraham je bio iskušan NAKON što je primio Reč obećanja. Većina misli da čim se mi pomolimo u Isusovo Ime po dobrim obećanjima Božijim, da bi to trebalo doći odmah. Ali ovde se kaže da je Abraham bio iskušan nakon što je primio obećanje. To je potpuno tačno prema Psalmisti koji upućuje na Josipov život 105:19, “Do vremena, da se ispuni njegova reč: Gospodnja Reč ga je iskušala.” [King James prevod]. Bog nam daje prekomerno velika i dragocena obećanja. On je obećao da će ih ispuniti. On to i hoće. Ali od vremena kada se mi molimo do vremena dok ne dobijemo odgovor, moramo se naučiti primiti strpljenje u našu dušu jer jedino po strpljenju mi posedujemo život. Neka nam

trećem dobu postojalo mesto definitivno nazvano "Sotonino prebivalište." To doba je dalo venčanje crkve i države. Sa silom države iza nje crkva je bila ustvari fizički nepobediva. Ali Bog je slomio taj uticaj i pored državne sile a reformacija je donela veliko svetlo. Ali, šta se desilo? Luterani su se organizovali i udružili sa državom, i mi ponovo vidimo Sotoninu sinagogu objavljenu u ovom šestom dobu. Dakle naravno, ova grupa iz sinagoge ne bi priznala da su od Sotone. Ne, zaista. Oni kažu da su oni od Boga. Ali oni lažu. Jer onaj koji je istinski Jevrej (iako su oni to tvrdili za sebe), je onaj koji je Jevrej iznutra – u Duhu. Tako ako su oni lažni Jevreji to znači da su oni kao što Juda 19 kaže, "BEZ Duha." Deca Božija su rođena od Duha. Ovi nemaju Duha i zato NISU deca Božija. Nije važno kako vatreno oni protestuju i pokušavaju dokazati da jesu. Oni su MRTVI. Oni su deca organizacije, a pravi plodovi nedostaju. Oni su izgrađeni na svojim vlastitim veroispovestima, dogmama i doktrinama, a istine nema u njima jer su uzeli svoje vlastite ideje iznad Božije Reči.

Dopustite mi da vam pokažem šta pokušavam učiti celim putem o dve loze koje su došle iz dva različita duha. Ovaj put uzmite primer Isusa i Jude. Isus je bio Sin Božiji, a Juda je bio sin prokletstva. Bog je ušao u Isusa. Sotona je ušao u Judu. Isus je imao punu službu Svetoga Duha jer, "Bog je pomazao Isusa iz Nazareta Svetim Duhom i silom; Koji je prolazio čineći dobro i ozdravljao sve koje đavo beše mučio, jer Bog beše sa Njim." Dela 10:38. Rečeno je, "Jer on (Juda) je pripadao nama i zadobio UDEO, to jest ovu našu službu." Dela 1:17. Mateju 10:1, "Posle toga pozva k Sebi dvanaest učenika, te im On dade vlast da mogu izgoniti nečiste duhove i lečiti od svake bolesti i svake slabosti."

Taj duh koji je bio u Judi, išao je kroz Isusovu službu. A onda, oni su obojica došli do krsta. Isus je bio obešen na krst, rado dajući Svoj Život za grešnike i predao je svoj Duh Bogu. Njegov Duh je otišao Bogu a zatim je bio izliven u crkvu na Pentakostu. A Juda se obesio i njegov duh je otišao nazad k Sotoni, ali nakon Pentakosta taj isti duh koji je bio u Judi se vratio nazad k lažnoj lozi, koja je rasla zajedno s istinitom lozom. Ali primetite, Judin duh nije nikada stigao do Pedesetnice. On nikada nije dospeo gore da primi Svetoga Duha. Nije ni mogao. Ali zbog čega je taj Judin duh otišao? On je otišao radi kese zlata. Kako je on voleo novac. On još uvek voli novac. I ako on ide u Ime Isusa i čini moćne stvari i drži velike skupove, on ipak još pribavlja mnogo novca i zgrada, i obrazovanja i sve ostalo što ima materijalni koncept. Samo posmatrajte duh koji je na njima i nemojte biti zavedeni. Juda je otišao kao jedan od dvanaestorice i on je činio čudesa takode. Ali on NIJE imao Duha Božijeg kao svojinu. On je imao samo službu. On nikada nije stigao do Pentakosta, pošto on nije bio istinito seme. On nije bio istinito dete Božije. Ne, nikako. A takav je slučaj upravo sada u Sotoninoj sinagogi. Nemojte biti zavedeni. Vi nećete biti zavedeni ukoliko ste među izabranima,

pravda u Njemu." To je bio Hrist ili smrt, a oni su izginuli zato što su Ga odbacili. A ljudi toga doba su činili istu grešku, koju čine ljudi i danas. Pošto su Jevreji načinili utočište u sinagogi kao formi slavljenja, tako i u Filadelfijskom dobu su uzeli utočište u crkvi. Nije pridruživanje crkvi ono što se računa. Život nije u crkvi. Život je u Hristu. "A ovo je zabeleženo da nam je Bog dao život večni i taj život je u Njegovom Sinu. Onaj ko ima Sina ima život, a onaj ko nema Sina nema života." Čovek je načinjen svetim kroz Duh. Duh Sveti je taj koji je podigao Isusa iz mrtvih, koji se nastanjuje u nama i čini nas svetima Njegovom svetošću.

Tamo stoji On, Koji je SVET. A mi ćemo stajati sa Njime obučeni u Njegovu pravednost, sveti Njegovom svetošću.

Dakle, ovo doba je šesto doba. U očima Božijim vreme teče kraju. On će se uskoro vratiti. Uskoro će doći vika kada On dođe, "Onaj koji je prljav neka i dalje ostane prljav: a onaj koji je pravedan neka i dalje bude pravedan: onaj koji je svet neka bude i dalje svet." Otk. 22:11.

Oh, tako mi je drago što moja svetost ne potiče od mene samog. Sretan sam što sam u Hristu, sa svim Njegovim divnim atributima pravednosti koji su mi pripisani, *da pripisani meni*. Neka Bog bude blagoslovljen zauvek!

"*Ovako govori Onaj Koji je istinit.*" A sada, ova reč 'istinit', je vrlo divna reč. Ona ne znači istinitost samo u smislu da je ona nasuprot laži. Ona izražava savršeno ispunjenje ideje, koja je nasuprot samo delimičnom ispunjenju. Na primer mi se pozivamo da je Isus rekao u Jovanu 6:32, "Zaista, zaista, kažem vam, nije vam Mojsije dao hleb s neba; naprotiv, Otac moj vam daje istiniti hleb." Jovan 15:1, "Ja sam *istinska* loza." Jevrejima 9:24, "Hrist nije ušao u Svetinju nad svetinjama napravljenu rukama koja je samo slika *istinite*, nego u samo nebo, da posreduje za nas pred licem Božijim." I. Jovanova 2:8, "Jer tama prolazi, a *istinito* svetlo već svetli."

Pošto ova reč, zaista, označava Savršenu Realizaciju što je nasuprot Delimičnoj Realizaciji, kao što je prikazano u tim stihovima, mi sada možemo razumeti kao nikada ranije prototip u kontrastu sa svojim originalom, i suštinu sa njegovom senkom. A sada, uzmimo na primer manu sa neba. Bog je poslao dole anđeoski hleb s neba za Izrael. Ali taj hleb nije zadovoljio. On je bio dobar samo za jedan dan. Oni koji su ga jeli bili su gladni ponovo sledećeg dana. Ako bi ga držali po strani on bi se ucrvljao. Ali Isus je ISTINIT hleb sa neba, a mana je bila samo Njegov tip. I ako bilo koji čovek jede taj Hleb koji je sišao sa neba nikada više neće ogladneti. Njemu nije potrebno da se vrati nazad i da ponovo jede. Onoga momenta kada je uzeo učešće u jelu imao je večni život. Ovde je zaista bila REALNOST. Više nije potrebna senka. Nema potrebe za delimičnim spasenjem. Ovde je njegova CELINA. Baš kao što Isus nije deo Boga; On JESTE Bog.

Niko nije mogao poreći da Izrael nije imao svetlo. Oni su bili jedini ljudi kao nacija koja je imala svetlo. To je bilo kao u Egiptu gde je bila takva tama

da se mogla opipati. Ali u kućama Izraelaca bilo je svetlo. Ali sada *istinito* svetlo dolazi. Svetlo sveta je Isus. Mojsije i proroci su doneli svetlo načinom Biblijskog usmerenja k Mesiji. Tako je Izrael imao svetlo. Ali sada ispunjenje svetla je došlo, i šta je drugo to moglo biti do razbuktala Reč, koja je sada nastupila u Božijem Svetlu koje je objavljeno među Njegovim ljudima. Kao što je vatreni stub davao svetlo i noću, i to je bilo divno, ali sada su Svetlo i Život bili objavljeni u punini Božanstva telesno.

Izreal je običavao žrtvovati crvenu junicu na oltaru za oprostjenje greha. Za godinu dana nekom okrivljenom bi bili prekriveni gresi. Ali to pokrivanje nije moglo odstraniti želju za grehom. To nije bila savršena ponuda. To je bila samo senka dok prava ponuda nije došla. I tako svake godine čovek bi žrtvovao i svake godine vraćao bi se nazad jer je još uvek imao istu želju za grehom. Život životinje je okajavao greh, ali budući da je to bila životinjska krv, koja je bila prolivena i životinjski život koji je bio dat to se nije moglo vratiti nazad na čoveka. Da se to vratilo nazad, još uvek to ne bi pomoglo. Ali kada je Hrist, savršena zamena bio dat, a Njegova krv je bila prolivena, onda se život koji je bio u Hristu vratio nazad na pokajanog grešnika, i taj život budući savršeni život Hristov, bezgrešan i pravedan, tada je tek grešnik mogao otići oslobođen jer više nije imao želju da greši. Isusov Život se vratio nazad na njega. To je ono što se misli u Rim. 8:2, "Zakon Duha života u Hristu Isusu oslobodio me je od Zakona greha i smrti."

Ali Jevreji u Isusovim danima nisu želeli da prihvate tu žrtvu. Krv bikova i jaraca nije mogla učiniti nikoga savršenim. To je jednom bio od Boga određen metod. Ali sada se Hrist pojavio u telu, i prolivanjem Svoje Vlastite krvi, odstranio je greh i ponudom Sebe On je nas učinio savršenima. Jevreji to nisu hteli prihvatiti. A šta je sa Filadelfijskim dobom, i, takođe, sa ostalim dobima? Da li su ona prihvatili ovu realnost u Hristu? Ne, nikako. Iako je Luter doneo istinu o opravdanju, Rimski Crkva, i njena istočna kopija, Ortodokсна Crkva, još uvek se prijanjaju za dela. Vidite dela su divna, ali ona vas ne spašavaju. Ona vas ne čine savršenim. To je Hrist ili ginete. I to nije čak Hrist i dela. To je samo Hrist. Ovo doba je započelo periodom armenijanizma, koji ne veruju u Hrista kao REALNOST. Ono ne peva, "Ništa osim Krvi," već ono peva, "Ništa osim krvi i mojih vlastitih dela." Dakle, ja verujem u dobra dela. Ako ste vi spašeni vi ćete delovati pravedno. Mi smo već prešli preko toga. Ali dopustite mi da vam kažem ovo, spasenje NIJE Isus PLUS. Ono je SAMO Isus. SPASENJE JE OD GOSPODA. Od početka do kraja ono je celo od BOGA. Neka Njegov život bude u meni. Neka Njegova krv mene čisti. Neka Njegov Duh mene ispuni. Neka Njegova Reč bude u mom srcu i u mojim ustima. Neka to budu Njegove rane koje me leče. Neka to bude Isus, i samo Isus. Ne s delima pravednosti koja sam ja učinio, ne nikako. Ne nikako. Hrist je moj život. Amen.

Osećam da bi mogao samo ići sve dalje i dalje sa ovim istinama, ali daću

čak pokušati videti "Jednu Božiju Osobu" je sasvim ne moguće. Ako ljudi ne mogu videti ISTINU o Bogu, već se bore protiv nje; oni nikada ne mogu videti ostatak istine zbog toga što OTKRIVENJE JESTE ISUS HRIST U SVOJOJ CRKVI I NJEGOVA DELA USRED CRKVE KROZ SVIH SEDAM DOBA. Jeste li to shvatili? Sada sam siguran da razumete.

"Jer imaš malo sile i održao si Moju Reč i nisi se odrekao Mog Imena." Dakle, mi smo već spomenuli kako se snaga vraćala. Snaga inkvizicije je opadala. Ljudi su napuštali svoje domovine i zahtevali slobodu slavljenja. Jaram hijerarhije je bio slomljen. Vlada je uvidela da nije dobro da se grupe bore protiv drugih grupa. Ustvari, dobronamerni, ali siromašno vođeni ljudi su želeli voditi rat da zaštite svoja religiozna prava. Možda je najveći prikaz religiozne snage u ovom dobu bila činjenica, da iako je Francuska pala u revoluciju, veliko Veslijansko probuđenje je držalo revoluciju dalje od Velike Britanije i sačuvalo je da bude jedan instrument u Božijim rukama za mnogo slavnih godina.

Propovedanje Reči nikada nije bilo veće. Pošto je Sotona podigao svoje horde slobodoumnika, pošto su se tvorci komunizma podigli, pošto su liberalni teolozi raširili svoje nečiste stvari, Bog je podigao moćne ratnike vere, a najveća dela Hrišćanske literature, i učenja, i propovedanja je došlo iz ovog doba. Nikada nije bilo a niti će biti takvih učitelja kao što je bilo u ovom dobu; Spurgenos, Parkers, McClarens, Advards, Bunyans, Meullers, Brainards, Barens, Bichops, svi ovi potiču iz ovog doba. Oni su propovedali, učili i pisali Reč. Oni su veličali Njegovo Ime.

SUD LAŽNIM JEJREJIMA

Otkrivenje 3:9.

"Gle, dajem one iz Sotonine sinagoge, koji govore da su Jevreji a nisu, nego lažu; evo, prisiliću ih da dođu i bace se ničice pred tvoje noge i poznaju da sam te Ja ljubio."

Dakle, mi odmah možemo napomenuti da je ovaj problem lažnih Jevreja ili lažnih vernika već postojao u drugom dobu. Oni koji su sebe lažno nazivali Jevrejima, pojavili su se upravo posle prvog prelaza iz prvog doba, i sada se oni ponovo pojavljuju u dobu koje sledi posle reformacije. Teško da bi ovo mogao biti nesretan slučaj. Ustvari to nije slučajnost. To je Sotonin princip. Taj princip je organizovati se i tvrditi originalnost, a zato dobiti specijalna prava i privilegije. Dopustite mi da vam pokažem. Tamo nazad u dobu Smirne ovi ljudi su lagali govoreći da su oni u stvari Jevreji (ili vernici), kada oni to definitivno nisu bili. Oni su bili iz Sotonine sinagoge. Oni su bili Sotonina organizovana masa, jer u tom dobu smo videli da su neki ljudi u službi uzimali neovlašćeno vodstvo nad svojom braćom u službi. (Biskupi postaju nadstarešine u okruzima). Sledeća stvar koju smo videli je bila ta da je u

upravo kao što neko može primiti vizije. Bilo je oko tri sata u Subotu ujutro. Upravo sam bio ustao da dam Josipu vode. Kada sam ponovo legao u trenutku sam zaspao i imao ovaj san. Video sam čoveka za koga sam pretpostavljao da je bio moj otac. On je bio velik i snažan čovek. Takođe sam video ženu koja je trebala predstavljati moju majku, ali ona nije izgledala poput nje, kao što ni čovek nije izgledao kao moj otac. Ovaj čovek je bio veoma opak prema svojoj ženi. On je imao veliku batinu i na batini tri čoška. Znae, kada uzmete panj i rasećete ga sekirom, on postane klinasti komad drveta za ogrev sa tri čoška. To je bilo tako nešto. On bi uzeo ovu batinu i ženu udario s njom, i oborio bi je dole. Dok bi ona ležala tamo plačuci, on bi hodao okolo sa njegovim grudima isturenim napolje, a na svom licu je imao takav ponos, razmetljivog izgleda, tako da je izgledalo kao da ga to čini oholim i zadovoljnim zato što tuče ovu sirotu ženu. Svaki put kada bi ona pokušala ustati on bi nju udario. Nije mi se dopadalo ono što je on radio, ali dok sam razmišljao da ga zaustavim, pomislio sam, “Ja ne mogu oboriti na zemlju toga čoveka – on je suviše velik. A onda, on nekako treba biti moj otac.” Ali duboko u sebi sam znao da on nije bio moj otac, i znao sam da nijedan čovek nema pravo tako mučiti ženu. Prišao sam mu, zgrabio ga za ovratnik i okrenuo ga i rekao, “Ti nemaš prava da je udaraš.” I kada sam to izgovorio, moji mišići su narasli, i ja sam izgledao kao džin. Čovek je video moje mišiće i uplašio me se. Rekao sam, “Još jednom je udari i imaćeš posla sa mnom.” On je oklevao da je ponovo udari, a onda se san prekinuo.

Probudio sam se odmah nakon sna. Pomislio sam, kako je to bilo neobično. Pitao sam se zašto sam sanjao tu ženu, a onda se iznenada ON pojavio, i bio sam svestan Božijeg prisustva a tumačenje sna mi je došlo od Njega. (Dakle, određeni deo vas znate da nisam samo tumačio vaše snove tačno, već sam mnogo puta rekao šta ste sanjali tako da mi vi uopšte niste morali ni reći ništa o njemu.) Žena predstavlja svetsku crkvu danas. Ja sam rođen upravo u toj zbrci – zbrci u kojoj je ona. Ona je trebala biti neka vrsta majke (ona je majka bludnicama). Njen muž su denominacije koje vladaju nad njom. Panj s tri čoška je lažno trojičarsko krštenje u trojstvo. Svaki put kada je počela ustajati (što znači da su zajednice počeli prihvatati istinu), on bi nju ponovo oborio dole sa lažnom doktrinom. Bio je toliko velik da sam se u početku i ja plašio njega, ali kada sam mu se usprotivio otkrio sam da imam velike i snažne mišiće. Ovo su bili MIŠIĆI VERE. Rezultat sna je bio da, “pošto je Bog sa mnom, i može mi dati takvu snagu, onda mi dopušta da ustanem za nju protiv denominacijske sile sveta i da tu silu zaustavim da je nastavi tući.”

Dakle, ne pokušavam izraditi doktrinu na snu. Niti pokušavam da potvrdim neku doktrinu na kojoj stojim, putem sna. Jedan Bog je celim putem od Postanka 1:1, do Otkrivenja 22:21. Ali ljudi su bili zaslepljeni jednom nebiblijskom dogmom o trojstvu, i ta dogma je toliko svestrano prihvaćena da

vam još jednu misao koja je vezana za jednu divnu himnu koju je A.B. Simpson napisao.

“Nekad je to bio blagoslov,
Sada to je Gospod.
Nekad su to bila osećanja,
Sada to je Njegova Reč.
Nekad darove Njegove sam želeo,
Sada darodavca samo.
Nekad sam tražio isceljenje,
Sada samo Njega Samog.
Sve u Svemu zauvek,
Isusu ću ja pevati.
Sve u Isusu,
I Isus je sve.

Nema ničega u ovom životu, što daje zadovoljstvo kao to, ništa tako dobro i divno ne može biti u čemu biste našli puninu kao što je savršenstvo u Hristu. Sve ostalo bleđi u beznačajnosti pored Njega.

“*Onaj koji ima ključ Davidov.*” Ovaj divan stih sledi iz prethodnog, “Ovo govori Sveti i Istiniti.” – Hrist, Savršeno Ostvarenje, koje je u suprotnosti sa Delimičnim Ostvarenjem. Ovde je to. Mojsije je bio *jedan* Božiji prorok, ali Isus (nalik na Mojsija), je bio *TAJ* Božiji prorok. David (čovek po vlastitom Božijem srcu) bio je kralj Izraelov; a Isus je Veći David, Kralj Kraljeva i Gospodar Gospodara, Bog sam Bog. Dakle, David je bio rođen iz Judinog plemena iz koga nisu izlazili sveštenici, a ipak je jeo hleb koji je bio rezervisan za sveštenike. On je bio veliki ratnik koji je pobeđivao neprijatelje, utvrdivši ljude; kao kralj seo je na presto. On je bio i prorok. On je bio divan tip Hrista. A u Isaiji 22:22 je zapisano, “I metnuću na rame Njegovo ključ doma Davidova: i kada On otvori neće niko zatvoriti i kada On zatvori neće niko otvoriti.” Duh upotrebljava ovaj Starozavetni osvrt, koji se odnosi na Gospoda Isusa Hrista i Njegovu službu u crkvi. Ono što je ključ Davidov označavao u tom vremenu je bila samo senka, koja je sada ispunjena u Isusu Koji stoji između svećnjaka. To treba da se odnosi na našeg Gospoda NAKON Njegovog uskrsnuća a ne na vreme Njegovog zemaljskog hodočašća. Ali šta ovaj ključ označava? Odgovor leži u POLOŽAJU u kojem se ključ nalazi. On nije u Njegovoj ruci. Nije mu obešen oko vrata. Ključ nije u rukama nekog *drugog čoveka*, jer stih ne bi mogao reći da je SAMO ON IMAO MOGUĆNOST UPOTREBE TOGA KLJUČA – JER ON SAM OTVARA I ZATVARA, A NI JEDAN ČOVEK nema to pravo sem Samog Isusa. Nije li to tačno? Ali gde je ključ postavljen? ON JE NA NJEGOVOM RAMENU. A šta RAME ima s time? Čitajte Isaiju 9:6, “I vlast će da bude na Njegovom ramenu.” A šta to znači? Odgovor je ovaj. Stih, “vlast na Njegovim ramenima” potiče od ceremonije svadbenog venčanja na Istoku. Kada je

nevesta bila predana mladoženji ona je skidala svoj veo i postavljala ga preko mladoženjinog ramena, označavajući da ona ne samo da je pod njegovom vlašću – da je ona predala sva prava njemu – da je on glava – već takođe da on nosi odgovornost i brigu i da ON I SAMO ON – NIKO VIŠE - NI JEDAN DRUGI ČOVEK – NI JEDNA DRUGA SILA – NEMA BILO KAKVO PRAVO A NITI ODGOVORNOST. I taj, ljubljani, je KLJUČ Davidov. Bog budući suveren, unapred je znao Svojom Božanskom odlukom ko će biti u Njegovoj Nevesti. On je nju izabrao. Nije ona izabrala Njega. On je Nju pozvao. Ona nije došla sama od sebe. On je umro za nju. On je nju oprao Svojom Vlastitom krvlju. On je platio cenu za nju. Ona pripada Njemu i samo Njemu. Ona je sva predana Njemu i On prihvata obavezu. On je njena glava, jer Hrist je glava Svoje crkve. Kao što je Sara Abrahama nazvala Gospodarom, isto tako i Nevesta je sretna što je On njen Gospodar. On govori, a ona je tome pokorna i u tome je njeno zadovoljstvo.

Ali da li su se ljudi priklonili ovoj istini? Jesu li oni poštovali Osobu Onoga, Koji ima potpuni autoritet nad Svojom crkvom? Ja kažem, “Ne.” Zato što je u svakom dobu crkvom upravljala hijerarhija – sveštenika – apostolsko nasleđe – zatvarajući vrata milosti kome su želeli, i umesto da su crkvu preuzeli sa ljubavlju i odgovornošću oni su se požudnom koristoljubivošću molili nad njom i uništili. Sveštenstvo je živelo u luksuzu dok su se siromašne crkve hranile sa mahunama zloupotrebe. I ni u jednom dobu nije bilo drugačije. Svako je vezalo sebe u organizaciju i postavilo vlast nad ljudima i predavali crkvu toj vlasti. Ukoliko bi ljudi samo pokušali da se suprotstave, bili bi brutalno ugušeni i izbačeni napolje. Svaka denominacija ima istog duha. Svaka denominacija se kune da ima ključ za upravu nad crkvom. Svaka denominacija tvrdi da ona otvara vrata. Ali to nije istina. To je Isus, i samo Isus. On postavlja članove u Telo. On ih obdariva za njihove službe. On predaje njoj darove na raspolaganje. On se brine za nju i vodi je. Ona je Njegovo vlasništvo i On nema drugu osim nje.

Koliko je daleko od realnosti ovo crkveno doba u kojem mi živimo. Jednoga dana uskoro, ovi ljudi koji čak sada tvrde da govore za crkvu izrašće u ekumenski pokret i postaviti živog antihrista na čelo njihove organizacije, koje uklanjaju Gospoda, a mi ćemo naći Njega (Hrista) izvan crkve kako govori, “Evo, stojim pred vratima, i kucam: Ako ko čuje Moj glas i otvori vrata, ući ću k njemu i večerati s njim, i on sa mnom.” Otk. 3:20.

Ali dopustite mi da vam kažem. Naš Gospod nije poražen. Ljudi tvrde da otvaraju i zatvaraju vrata Bogu, ali oni su lažovi. Svi, koje je Otac Njemu dao doći će k Njemu, i onaj koji dođe k Njemu ni u kom slučaju neće biti izbačen napolje; On neće izgubiti NI JEDNOGA od njih. Jovan 6:37-39. A kada taj poslednji izabrani član Tela Hristovog dođe unutra, tada će se naš Gospod pojaviti.

Ključ Davidov. Nije li David bio kralj Izraela – celog Izraela? A nije li

Dr.teologije ili filozofa, ili Akademika, već ćete ostati sa Pastirom. Biblija kaže da ovce znaju Njegov glas i one slede NJEGA, a glas stranca će prouzrokovati da samo pobegnu od njega i požure k svom istinitom Pastiru. Slava Bogu.

Ali to nije bilo sve što sam ja video i naučio tamo. Jednoga dana sam razmišljao o tome, jer sam video ljude tamo na poljima kako čuvaju na paši razne vrste životinja. Neko je čuvao krdo svinja, drugi stado koza, neki stado kamila, a drugi pak stado mula, itd. I tako, pitao sam prijatelja koji je živio tamo, kako oni nazivaju ove ljude. “O,” odgovorio je, “oni su pastiri.”

Nisam to mogao prihvatiti. Pa sam mu rekao, “Ne mislite valjda reći da su SVI oni pastiri? Pastiri čuvaju samo ovce, zar ne?”

“Ne,” rekao je, “pastir je čobanin ili stočar, prema tome svako ko napasa životinje je pastir.”

Pa, to me je jako iznenadilo. Ali zapazio sam razliku između tih čobana i onih koji su se brinuli o ovcima. Kada je počela noć svi oni osim pastira ovaca su ostavili svoja stada na poljima i otišli kući. Jedino pastir ovaca je poveo svoje ovce sa sobom, i uveo ih u tor a onda legao na ulaz i postao vrata ovcima. O, slava Bogu, naš Pastir nas nikada ne napušta i ne ostavlja. Kada počne noć ja želim biti u Njegovom toru. Ja želim biti u Njegovoj brizi.

Dakle, mi možemo videti DA JE ISUS VRATA. On je vrata ovcima. I zapazite sada da se ovde govori o OTVORENIM VRATIMA. Šta bi to drugo moglo biti sem Njegovog otkrivenja? A to otkrivenje se otvara da nama donese *Snagu*, da odsijavamo Reč i veličamo Njegovo Ime. To je bilo usred dva poslednja doba da je otkrivenje o Božanstvu Isusa Hrista cvetalo pred nama. Da, mi smo znali da je On bio Bog. Kako bi drugačije On mogao biti naš Spasitelj? Ali znati da je On JEDINI BOG, ODNOSNO SAM BOG, da je On Alfa i Omega, i da je ovaj “Isus I GOSPOD I HRIST – A TO GA ČINI GOSPODOM ISUSOM HRISTOM, OCEM, SINOM I SVETIM DUHOM! SVE JE TO JEDNA OSOBA – to je bilo izgubljeno u prvim crkvenim dobima, ali sada mi to ponovo vidimo. Otkrivenje o tome KO JE ON BIO se vratilo nazad. Zaista, Bog nije trojedini Bog u jednoj osobi, jer da bi se načinila osoba potrebna je osobnost. Ako postoji JEDNA osobnost, onda nema više od jedne osobe. Ali oni koji veruju u tri osobe imaju tri boga u Božanstvu i krivi su za kršenje prve zapovesti.

Ali otkrivenje o Bogu je vraćeno. I sada, istinita crkva može graditi u sili. Nakon svog tog vremena ona konačno zna Ko je njen Gospod. Mi ponovo KRŠTAVAMO U IME GOSPODA ISUSA baš kao što su oni radili na Pentakostu.

Dopustite mi da vam kažem o snu koji mi je Bog dao po pitanju trojičarskog krštenja. Ovo nije bila vizija, već san. Znate, siguran sam, da je jedan od blagoslova u crkvenim dobima bio primanje snova od Svetoga Duha,

svi koji budu spašeni BIĆE spašeni a da bi misionarski rad bio protiv delovanja Duha. Ali, Andrew Fuller je pomogao gospodinu Carey-u svojim propovedanjem i formiranjem fondova. Takav efekat je imalo njihovo udruženje da je udruženje bilo oformljeno za širenje Evanđelje po svim narodima, u 1792. godini. Ovo udruženje je poslalo Carey-a, koji je bio jako blagoslovljen od Boga u pridobijanju duša u Indiji. U 1795.-oj razbuđeno Hrišćanstvo je formiralo Londonsko misionarsko udruženje za koje dobro znamo da je skupilo milione funti, i poslalo hiljade misionara tokom godina da ostvare želju Gospodnju. Duh Božiji se pokretao a “ostale ovce” su snažno mogle klicati svojim srcima kao i ovi revnosni vernici.

“*Dao sam otvorena vrata pred tobom.*” Želim ponovo pogledati na ove reči. Ovaj put, iako ih ja ne želim isključiti iz misije, doneću vam misao koja vodi duboko u poslednje doba. Kao što sam već rekao, ovo doba se pretapa u poslednje doba. U ovom dobu Isus je rekao, “Dolazim uskoro” (stih 11), i u zadnjem dobu On je nameravao, “Izvesti skraćenu stvar na zemlji.” Rim. 9:28. A sada primetite kako ovaj stih u Otkrivenju 3:8 ide – “otvorena vrata – mala sila, Reč, Ime.” Ta otvorena vrata su imala veze sa sva ova tri pojma. Dakle, šta vrata označavaju? U Jovanu 10:7, se kaže, “Isus im ponovo reče: Zaista, zaista kažem vam: JA SAM VRATA OVCAMA.” To je tačno: ‘JA JESAM’ JE vrata ovcama. Vidite, ovo nije tek neki čudan izraz. To je ustvari tako. Primetite u Jovanu 10, kada Isus iznosi ovu priču, On Sebe naziva pastirrom. Zatim On Sebe naziva i vratima. I to je ono što pastir jeste ovcama. On je u stvari vrata za njih.

Kada sam bio tamo na Istoku video sam da bi pastir predveče skupio sve svoje ovce zajedno da provedu noć. On bi ih doveo u tor. Onda bi ih prebrojao. Kada je bio uveren da su sve unutra, on bi legao na otvorena vrata tora i tako bukvalno postao vrata tora. Niko nije mogao ući unutra ili izaći napolje osim preko njega. On je bio vrata. Sledećeg dana kada sam išao na vožnju u džipu sa jednim prijateljem, primetio sam da je pastir vodio svoje stado u grad. Odmah je sav saobraćaj stao da bi ovce mogle proći. Dakle, gradovi na istoku nisu kao ovi naši ovde. Mi držimo svu našu robu unutra; ali tamo, to je kao velika farmerska radnja sa svim proizvodima na pločniku pred prolaznicima da bi ih videli i eventualno kupili. Pomislio sam, “O moj, pa ovde je početak prave zbrke. Treba samo sačekati trenutak dok te ovce ne vide svu tu hranu izloženu napolju.” Ali kako je pastir išao napred, ove ovce su ga samo sledile tačno u svaki korak. One su gledale u svu tu robu, ali ni jedna ovca nije dotakla ni jednu stvar. O, da sam samo znao njihov jezik, zaustavio bih saobraćaj sam i propovedao bi im propoved o onome što sam upravo gledao.

I kada ste vi ovca, koja pripada Velikom Pastiru, vi Njega sledite u svakom koraku, kao što su to činile ove ovce. Vi nećete biti iskušani da se okrenete na stranu zbog nekog velikog cveta u crkvi, ili da slušate glas nekog

Isus sin Davidov, prema činjenici da će sedeti na prestolu Davidovom u milenijumu, i kraljevati i vladati nad Svojim nasleđem? Sigurno. Tako ključ Davidov označava da je Isus taj koji će uspostaviti milenijum (hiljadugodišnje kraljevstvo). On Koji ima ključeve smrti i pakla će podići Svoje vlastite, da bi oni mogli sudelovati u Njegovom pravednom kraljevanju na zemlji.

Kako je divno što naš Gospod ima sve odgovore. Zaista u Njemu su sva obećanja Božija ispunjena. Zaista, zato što smo u Njemu mi smo naslednici onoga što je On otkupio za nas.

Da, tamo On stoji, Gospod slave. Jednom kao Otac, On je bio okružen anđelima, arhangelima, heruvinima i serafinima, i svom nebeskom vojskom, koja je klicala, “Svet, Svet, Svet je Gospod Bog nad vojskama!” Njegova svetost je bila takva da se ni jedan čovek nije mogao približiti k Njemu. Ali sada, mi Ga vidimo u crkvi kako deli Svoju sopstvenu svetost sa nama, dok mi u Njemu ne postanemo sama Božija pravednost. Da, i tamo On stoji “Isus, U Svemu Savršen,” – Ljiljan u Dolini, Svetla Jutarnja Zvezda, Lepši od Deset Hiljada, Alfa i Omega, Koren i Izdanak Davidov, Otac, Sin, i Sveti Duh – Sve, i u Svemu. Isaija 9:6, “Jer dete nam se rodi, Sina dobismo; vlast će Mu biti na ramenima: Ime Mu je Savetnik, Divni, Silni Bog, Otac Večni, Knez Mira.” U Njemu je savršeno ispunjenje. Iako Ga nekada mi nismo poštovali, sada Ga mi ljubimo s ljubavlju koja se ne može iskazati i u punoj slavi. U sredini crkve On stoji, a mi ćemo Mu pevati hvale, jer je On Moćni Pobednik i glava crkve koja je Njegova nevesta. On je kupio tu nevestu. On nju poseduje. Ona je Njegova i samo Njegova i On brine za nju. On je naš Kralj, a mi smo Njegovo kraljevstvo, Njegov večni posed.

Dakle, možda ćete se pitati zašto sam na početku 7.-og stiha rekao, da bi nam 9.-ti stih mogao pomoći da to shvatimo. Nadam se da ste videli šta sam mislio. Isus prikazuje sebe kao Onaj Koji je svet, istinit, (ili jedinu realnost), Jedinog sa Davidovim ključem, Onaj Koji otvara i zatvara. I to je potpuno istina. Ovi stihovi ga savršeno opisuju. Ali Jevreji u Njegovom danu su odbacili Njega i sve što je On bio. Oni su odbacili svoga Spasitelja i sve što je On značio njima. A nominalni Hrišćani su učinili sada isto. Oni su učinili tačno ono što su Jevreji učinili ranije. Jevreji su razapeli Njega, a onda se okrenuli na prave vernike. Nominalni Hrišćani su Ga razapeli ponovo i okrenuli se ka istinitoj crkvi da je unište. Ali Bog je istinit, i On koji je iznad svih će se ipak vratiti, a kada se vrati On će pokazati ko je Jedini Vladar. I pošto On Sebe dokaže svet, a sav svet padne pred Njim ničice, u tom momentu sav svet će se pokloniti ničice i pred svetima, dokazujući da su oni bili ispravni u svom stajanju sa Njim. Neka Bog bude blagoslovljen zauvek!

DOBA OTVORENIH VRATA

Otkrivenje 3:8,

“Znam tvoja dela: Gle, dao sam otvorena vrata pred tobom, koja niko ne može zatvoriti; jer imaš malo sile i održao si Moju Reč i nisi se odrekao Moga Imena.”

Značenje prvog dela ovog stiha, “Znam tvoja dela,” je analizirano u ostatku stiha, gde se vidi da su njihova dela povezana sa ‘otvorenim vratima,’ ‘malom silom,’ ‘Rečju i Imenom.’

S ciljem da razumemo bogatstvo značenja obuhvaćenog u izrazu “gle otvorio sam pred tobom vrata, i niko ih ne može zatvoriti,” mi se sada moramo podsetiti onoga što je bilo rečeno u svakom dobu na prelazu u drugo doba. Tu postoji jedno preklapanje, stopljavanje, ili postepeno isčezavanje, pre nego iznenadni kraj i jasno odsečni početak. Ovo doba postepeno teče u sledeće doba. I ne samo da se ovo doba prelilo u poslednje doba, već je poslednje doba u mnogo stvari jednostavno nastavak šestog doba. Sedmo doba (jako kratko doba), skuplja u sebe sve za jedan brz posao, sva zla iz svih doba, a i svu realnost Pentakosta. Kada je jednom Filadelfijsko Doba bilo spremno da skrene s puta, Laodikejsko Doba je brzo nastupilo donoseći oboje, i kukolj i pšenicu za žetvu. “Pokupite najpre kukolj, te ga svežite u snopove da se spali, a pšenicu sakupite u Moju žitnicu!” Matej 13:30. Setite se, molim vas, da je Sardsko Doba započelo reformaciju, koja se i dalje još uvek mora nastaviti dok pšenica koja je bila posejana na Pentakostu ne prođe celi krug od setve, navodnjavanja, prehrane, itd., do ponovnog povratka nazad u originalno seme. Dok se ovo odvija, kukolj koji je posejan mora proći takođe svoj celi krug, i takođe biti i požnjeven. To je tačno ono što mi vidimo da se događa. I ako biste samo mogli da razmotrite vremena, mogli bi dobiti veoma dobru sliku o ovome. Sadnica, koju vi vidite je narasla do pune snage na leto se odjednom formira i odlazi u seme. Vi ne možete tačno reći kada je leto postalo jesen – ono se samo prelilo u jesen. Takav je slučaj i sa dobima, a posebno u ova dva poslednja.

Ovome dobu Isus kaže, ‘Dolazim BRZO’ stih 11. To čini poslednje doba veoma kratkim. Laodikeja je doba brzoga rada. Ono je prekraćeno.

Dakle, mi ćemo se posebno zadržati na OTVORENIM VRATIMA, koja niko ne može zatvoriti. Najpre, želim se zadržati na otvorenim vratima koja su označavala ogromni misionarski trud toga doba. Pavle je nazvao novo misionarsko angažovanje za Gospoda otvorenim vratima. II. Kor. 2:12, “A kada sam došao u Troadu radi Evanđelja Hristova, i otvorila su mi se vrata u Gospodu.” Tako mi možemo videti upoređivanjem Biblijskih tekstova da su ova otvorena vrata označavala najveće širenje Evanđelja koje je svet ikada video.

Želim da ovde nešto primetite. Bog deluje u trojkama, zar ne? To je bilo u

propovedate istinito Evanđelje.”

Dakle, dopustite mi da odem korak dalje i da vam pokažem kako stvari mogu teći na misionarskom polju. Ja ne kažem da je to sve na ovaj način, ali veoma se plašim da je većina toga na taj način. Dogodilo se dok sam bio na ovom istom putovanju, dok sam putovao oko Durbana sa gradonačelnikom, da sam video domoroca, koji je imao lančić obešen oko vrata sa idolom. Pitao sam moga prijatelja, čemu služi taj znak; a on je rekao da kada domoroci prihvate Hrišćanstvo oni stave to obeležje na njega. To me je zaista iznenadilo, jer ovde je bio čovek koji je sebe smatrao Hrišćaninom, a nosio je idola, tako da sam ja pitao kako to moguće.

On mi je odgovorio, “Ja mogu govoriti njegov jezik. Pođimo k njemu i razgovarajmo s njim.”

Tako mi smo mu prišli, a gradonačelnik je delovao kao moj tumač. Ja sam pitao urođenika da li je on Hrišćanin. On je potvrdno odgovorio da je on zasigurno Hrišćanin. Onda sam ga pitao zašto nosi idola ako je Hrišćanin. Odgovorio mi je da je to idol kojeg je nosio njegov otac i da mu ga je on ostavio. Kada sam mu rekao da ni jedan Hrišćanin ne treba da nosi idola, on mi je odgovorio da je ovaj bio od velike koristi njegovom ocu. Bio sam radoznao da saznam kako, a on mi je rekao da je jednog dana njegovog oca progonio lav, tako je on zapalio vatru i govorio idolu onako kako ga je naučio vrač. Lav je onda otišao. Rekao sam mu da je vatra bila ta koja je oterala lava, jer se vatre plaše sve divlje životinje. Nikada neću zaboraviti njegov odgovor. Rekao je, “Dobro, to je ovako, ako Amoyah (Duh) izneveri, onda ovaj idol neće.” [Detaljan izveštaj o misiji brata Branhama u Africi možete naći u knjizi, “Prorok posetio Južnu Afriku.”] To je upravo sva snaga koju Hrišćanske mase poseduju zato što im Reč nije donešena originalnim otvorenim vratima Pentakosta.

Dakle, vratimo se nazad misiji otvorenih vrata Filadelfijskog Doba. Ono nije imalo otvorena vrata sile, koju je trebalo imati. Zapazite u istom stihu On navodi ova otvorena vrata i kaže, “Imaš malo sile.” To je tačno. SILA Duha je nedostajala u tom dobu. Ta Reč je bila dobro propovedana. Ona je bila veoma sposobna da umudri duše na spasenje. Ali velika sila Božija, koja prikazuje Njegova moćna dela, koja otkriva Njegovu ruku nad Njegovima, nedostajala je osim među posvećenim grupama. Ipak, slava Bogu, ona je rasla i premašila ono što su imali ranije u reformaciji.

U ovom dobu se dogodilo da je čovek koga mi najčešće zovemo ocem misije došao do izražaja. To je William Carey, seoski obučar, koji je bio pastir u određenoj Baptističkoj crkvi u Multon-u, u Engleskoj, moćno je pokrenuo ljude propovedanjem, “Iako zapoved, koja je data Apostolima da uče sve narode nije bila obaveza svim sledećim propovednicima do kraja sveta, izgledalo je da je popraćeno obećanje bilo istog obima.” Protiv njega su se borili Calvinisti, koji su otišli u ekstrem s doktrinom o izabiranju, verujući da

Ostali Muslimani su to napeto posmatrali. Svi su se naginjali napred da vide šta će se desiti.

A onda je progovorio Sveti Duh, “Tvoj muž je malen, težak čovek, sa crnim brkovima. Vi imate dvoje dece. Bili ste kod doktora od prilike pre tri dana i doktor te je pregledao. Ti imaš cistu na materici.”

Pognula je glavu i rekla, “To je istina.” A onda sam je upitao, “Kako to da si došla k meni Hrišćaninu? Zašto nisi otišla k svom Muslimanskom proroku?”

Rekla je, “Mislim da mi ti možeš pomoći.”

Rekao sam, “Ja ti ne mogu pomoći, ali ako primiš Isusa Hrista kao svog Spasitelja, Onoga Koji je sada ovde, i zna sve o tebi, On će ti pomoći.”

Rekla je, “Prihvatam Isusa kao svog Spasitelja.” To je učinilo tu stvar. Ona je bila izlečena a oko deset hiljada Muslimana je prišlo Hristu tog dana zato što je Evanđelje bilo propovedano i u Reči i sili. Bog nikada nije rekao čoveku da radi trideset godina a da nikada ništa ne pozhnje. On nam je dao otvorena vrata za Reč i silu i to je ono što mi trebamo upotrebljavati. To je ono što je Pavlu dalo njegovu veliku i efikasnu službu. I. Kor. 2:4, “Moja Reč i moje propovedanje nije se sastojalo u uverljivim rečima mudrosti, već u očitovanju Duha i sile.”

Slušajte me sada. Na ovom istom putovanju kada sam ulazio u avion u New Salisbury, Rodezija, dogodilo se da sam video grupicu od njih četvoro sa Američkim pasošima. Prišao sam im i rekao, “Zdravo svima, vidim da imate Američke pasoše. Da li putujete negde?” Mladić mi je odgovorio, “Ne, mi smo ovde misionari.”

“Kako fino,” odgovorio sam. “Da li ste to sami od sebe ili radite za neku organizaciju?”

“Mi smo Metodisti. Došli smo od Wilmora, Kentakija,” rekao je.

“Pa, to je skoro u mom dvorištu,” odgovorio sam.

“Niste li vi brat Branham, koji je došao ovamo, zar ne?”

“Da, tačno,” odgovorio sam. To ga je umirilo. Nije više ništa rekao – a nakon toga on i tri devojkice koje su bile s njim su gledali jedni u druge. A nakon toga ja sam rekao, “Samo trenutak sinko, hteo bih sa svima vama razgovarati o nekoliko principa, jer vidim da smo svi Hrišćani i da smo ovde zbog važne svrhe. Dakle, vi kažete da ste ovde dve godine. Možete li reći u Isusovo Ime, i da li možete pokazati prstom na makar jednu dušu za koju znate da ste je pridobili za Gospoda?” Oni to nisu mogli učiniti.

“Ne želim povrediti vaša osećanja, devojkice,” rekao sam, “ali vi bi trebale biti kod kuće pomažući svojim majkama oko sudova. Vi ne možete učiniti ništa napolju na misijskom polju, sem ako ste ispunjeni Svetim Duhom i ukoliko propovedate istinito Evanđelje prikazujući silu Duha Svetoga. Ako ne vidite rezultate za koje je Isus rekao da će slediti, to je radi toga što ne

trećem ili Pergamskom Dobu, kada se crkva venčala sa državom. Dela Nikolaita su postala doktrina Nikolaita. To doba je bilo doba OTVORENIH VRATA za lažnu lozu. Kada je jednom bilo poduprto silom države, ono je postalo u stvari svetski sistem iako je nosio ime, Hrišćanstva. Ovo se širilo kao divlji požar. Ali sada, tri doba kasnije, posle duge i teške borbe vere, ovde dolaze OTVORENA VRATA za istinu. Reč Gospodnja ima svoj dan. Naravno da je peto doba postavilo pozornicu za ovaj moćni pokret, pošto nam je to doba dalo istraživanja, kolonizaciju, štampanje knjiga, itd.

Bilo bi divno da su ova ‘otvorena vrata’ sledila Božanski uzor Pentakosta koji je izložen u Jevrejima 2:1-4, “Zbog toga trebamo u toliko više paziti na to što smo čuli da ne bi promašili cilj. Jer ako je Reč izgovorena od Anđela, bila čvrsta i svaki prestup i svaka neposlušnost primila pravednu naknadu, kako ćemo izbeći mi, ako zanemarimo tako veliko spasenje, koje je Gospod u početku propovedao, a oni koji su Ga čuli potvrdili su ga i nama. Bog je potvrđivao njihovo svedočanstvo znacima i čudesima i različitim silnim delima i delovanjem Svetog Duha po Svojoj volji?” Dakle, vi ćete znati da je ovo uzor Samog Isusa, kao što je rečeno u Marku 16:15-20, “Tada im On reče, Idite po svem svetu i propovedajte Evanđelje svakom stvorenju. Ko bude verovao i krstio se, spasiće se; ko ne bude verovao, osudiće se. I ovi znaci će pratiti one koji veruju; pomoću Moga Imena izgoniće đavole; govoriće novim jezicima; zmijske će uzimati rukama; i ako popiju šta smrtonosno neće im nauditi; polagaće ruke na bolesne, i oni će ozdravljati! Pošto im je ovako govorio Gospod Isus bi uznešen na nebo i sede Bogu s desne strane. A oni odoše i počеше propovedati svuda. A Gospod je s njima delovao, i potvrđivao Reč znacima što su ih pratili.”

On im nikada nije rekao da idu u ceo svet i da oforme Biblijske škole; a niti im je On rekao da šalju literaturu svuda naokolo. Dakle, te stvari su dobre, ali ono što im je Isus rekao da čine je bilo da PROPOVEDAJU EVANĐELJE – bazirano na Reči – i tada bi znaci sledili. Sam prvi uvod, koji mi imamo u put KRALJEVSTVA BOŽIJEG koji je trebao biti propovedan je bio kada je On poslao dvanaesticu. U Mateju 10:1-8, On ih je izaslao i dao im uputstva na ovaj način, “I kada je dozvao svojih dvanaest učenika dade im vlast da izgone nečiste duhove i leče svaku vrstu bolesti i svaku nemoć. Imena dvanaest apostola ova su: prvi Simon, nazvan Petar i Andrija, njegov brat; Jakov sin Zevedeja, i Jovan, njegov brat; Filip i Vartolomej; Toma i Matej carinik; Jakov, sin Alfejev, i Levij, nazvan Tadej, Simon Hananejac i Juda Iskariotski, koji Ga je izdao. Isus je poslao ovih dvanaest i zapovedio im i rekao: ne idite na put Pagana i ne ulazite u grad Samarjana; nego idite radije izgubljenim ovcama Izraela. Idite, propovedajte i govorite: približilo se kraljevstvo nebesko. Bolesne isceljujte, dižite mrtve, čistite gubave, izgonite đavole, zabadava ste dobili zabadava dajte.” Ova služba koju im je On dao, je u stvari bila podela Njegove službe sa njima, jer se u Mateju 9:35-38. kaže, “A

Isus je prolazio po svim gradovima, i selima, i učio u njihovim sinagogama, i propovedao Evanđelje kraljevstva, i isceljivao svaku bolest i svaku nemoć. A kada je video mnoštvo, bio je potaknut saosećanjem za njih, jer su bili izmoreni i raspršeni kao ovce bez pastira. Tada reče svojim učenicima: žetva je velika, a radnika je malo. Molite se Gospodaru žetve da pošalje Svoje žeteoce u Svoju žetvu.”

Dakle, mnogi ljudi misle da su samo apostoli imali ovu službu koja im je bila data od gospoda Isusa i misle da kada su oni umrli, da je služba bila završena. Ali to nije tako. Ovde u Luki 10:1-9, mi nalazimo da je u danima Njegovog zemaljskog boravka On već tada otpočeo sa davanjem službe i sile Svojima, “A posle ovoga, Gospod odredi drugu sedamdeseticu, i posla dvojicu po dvojicu pred Svojim licem u svaki grad i mesto gde je Sam mislio doći. I rekao im je: Žetva je zaista velika, ali je malo radnika. Zato molite se Gospodaru žetve, da pošalje Svoje radnike na žetvu. Idite! Gle, Ja vas šaljem kao jaganjce među vukove. Ne nosite ni novčanika, ni torbu, ni obuću; i ne pozdravljajte nikoga putem. U koju god kuću uđete, najpre recite: mir ovoj kući. I ako je tamo sin mira, onda će počivati vaš mir na njoj; ako li nije, vratiće se k vama. U toj kući ostanite, jedite i pijte što vam ponude; jer je radnik vredan svoje plate. Ne zalazite iz kuće u kuću jer radnik zaslužuje svoju platu. Ne prelazite iz kuće u kuću. I u koji grad uđete i prime vas, jedite šta stave pred vas, i ozdravljajte bolesne u njemu i recite im: Kraljevstvo Božije je došlo k vama.”

Ko se može usuditi da porekne Filipovu moćnu službu? Ko se može usuditi poreći moćnu službu Irineja, Martina, Kolombe, Patrika i službe mnogih drugih koji su imali Božije pomazanje na sebi?

Da. Biblijski put je pravi put otvorenih vrata. I ja želim dodati moje svedočanstvo k tome. Razlog što to moram učiniti je zato što ja mogu govoriti samo sa sigurnošću što se odnosi na ono što je Bog učinio u mom vlastitom životu. Tako, ako biste mi mogli oprostiti radi ovog ličnog obrazloženja ovde, ipak ću vam reći kako ja sa sigurnošću mogu reći da je Isus isti juče, danas i zauvek i da je sila Božija još uvek na raspolaganju onima koji će verovati i koji će je primiti.

Za vreme mog misionarskog putovanja u Južnu Afriku, Bog je tako blagoslovio to kada sam došao u Durban, da je jedino mesto gde je mogao stati sav taj narod bio atletski stadion, koji je drugi po veličini na svetu. Tu je bilo daleko preko 100.000 ljudi. S ciljem da održe red i poredak morali su staviti ograde da bi razdvojili različita plemena. Postavili su stotine policajaca da održe narod u miru. Ove gladne duše su došle sa udaljenosti od mnogo kilometara. Kraljica Rodezije je došla vozom od 27 vagona ispunjenih Afričkim narodima. Neki su se mučili noseći na leđima preko polja i planina neke od svojih voljenih, kojima je bila potrebna pomoć. Cela zemlja je bila pokrenuta moćnim delima koja su bila prikazana Svetim Duhom.

Jedno poslepodne kada sam počeo službu, oko hiljadu Muslimana je došlo gore na platformu. I on je stajao pored mene, misionar za Muslimane, i počeo je nežno da moli Gospoda. “O, za tu dragu dušu. O, za tu dragu dušu.” On je tamo bio godinama i godinama, i prema njegovom vlastitom svedočanstvu, video je samo JEDNOG Muslimana da dolazi primiti Isusa kao Spasitelja. Oni su bili izvorno Medo-Persijanci čiji zakoni se nisu menjali. Njih je tako teško pridobiti. Izgleda da “jednom Musliman ostaje zauvek Musliman” i to je zakon među njima. Tako, dok je ona stajala predamnom, počeo sam da joj govorim a i preostaloj hiljadi preko tumača. Rekao sam, “Nije li tačno da su vam misionari govorili o Isusu koji je došao da vas spasi?” Trebali ste videti ljude koji su se međusobno zgledali dok sam im to govorio. A onda, kada su potvrdno odgovorili na to moje pitanje nastavio sam govoriti, “Ali, da li su vam misionari čitali iz ove Knjige (držao sam moju Bibliju visoko podignutu da je mogu videti) da je taj isti Isus bio moćni iscelitelj, i da je on živio u svojim ljudima kroz vremena dok ponovo On ne dođe da ih ponovo uzme k Sebi? Jesu li vam oni rekli da zbog toga istog Duha u njima koji je bio u Isusu, da će i oni biti sposobni činiti i moćnija dela od onih koje je Isus činio? Jesu li vam rekli da možete biti izlečeni, isto kao što možete biti i spašeni? Koliko od vas bi volelo da vidi ovog istog Isusa kako dolazi tu među nas i čini iste stvari koje je činio i kada je bio ovde na zemlji pre mnogo vremena?” Svi oni su to želeli. To je bila jedna stvar sa kojom su se sigurno slagali.

A onda sam nastavio, “Ako će Isus sa Svojim Duhom uraditi ono što je radio ovde na zemlji, hoćete li verovati onda u Njegovu Reč?” I tu je bila ta Muslimanka ispred mene. Duh je tada počeo da deluje u meni.

Rekao sam joj, “Dakle, ti znaš da te ja ne poznajem. Ja čak ne znam ni tvoj jezik.” Ona je to potvrdila. Ja sam rekao, “Što se tiče tvog izlečenja ti znaš da ja to ne mogu uraditi. Ali ti si čula poruku ovog poslepodneva i razumela si me.” Njen indijski tumač je odgovorio da je razumela, jer je ona čitala Novi Zavet.

Dakle, Muslimani su Abrahamovi potomci. Oni veruju u Jednog Boga. Ali su odbacili Isusa kao Sina Božijeg i umesto toga uzeli Muhameda kao svog proroka. Oni kažu da Isus nikada nije umro i ponovo ustao. Oni su učeni tome od svojih sveštenika i u to veruju.

Ja sam rekao, “Ali Isus jeste umro i ponovo ustao. On je poslao Svoj Duh nazad na crkvu. Taj Duh, koji je bio u Njemu je isti Duh koji je u crkvi sada, i Ona može i činiće ono što je Isus činio. On je rekao u Jovanu 5:19, “Sin ne može činiti ništa sam od Sebe, osim ako vidi da Otac čini: jer šta god Otac čini, i Sin čini isto tako.” Dakle, ako Isus dođe i otkrije mi tvoju nevolju ili zbog čega si ovde – ako mi On može reći tvoju prošlost, ti ćeš sigurno moći verovati i za budućnost?”

Preko tumača je odgovorila, “Da, moćiću.”

Rekao sam, “U redu, neka On to učini.”